

БОРБА

ОРГАН НА ОКЪРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКЪРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКЪРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 136 (2205)

Велико Търново, събота, 13 ноември 1965 г.

Цена 2 стотинки

Д. Давидов

ДНИ НА УДАРЕН ТРУД

През периода на въвеждане на новата система на планиране и ръководство в Държавното автомобилно предприятие — Горна Оряховица е осигурена 58 000 лева надпланова печалба. Значително са увеличени и личните доходи на всеки член от колектива.

Тези успехи мобилизират. Заедно с материалния стимул се разширява и съревнованието. Сега негов първенец е клонът в Павликени.

Дните до края на годината в автомобилното предприятие са обявени за дни на ударен труд. През това време колективът на предприятието ще осигури 10 000 лева допълнителен чист доход.

НАДПЛАНОВО СТРОИТЕЛСТВО ЗА 400 000 ЛЕВА

Монтажниците от Електромонтажен район в Горна Оряховица пет месеца преди срока изпълниха плана за Четвъртата петилетка, а сега 55 дни по-рано изпълниха плана за строително-монтажните работи.

В периода на Четвъртата петилетка колективът на Електромонтажен район в Горна Оряховица осигури предсрочно завършване на всички пускови обекти, ритмично изпълнява и изпълнява плана си по всички показатели. Затова не останаха незабелязани и високите трудови дела. Електромонтажният Иван Павлов Чакърков бе удостоен с „Народен орден на труда“ — златен, механизаторът Никола Пенчев Шабарков, е удостоен с „Народен орден на труда“ — сребърен, автомонтажният Йордан Маринов Ангелов с „Народен орден на труда“ — сребърен и др. В редицата на първенците са и 15 носители на паспорта на трудовата слава, 11 ударници за комунистически труд и много носители на значката „Отличник на Министерството на строителството“ на значката „Колко Фичето“.

Тези трудови награди са заслужени. Затова свидетелствува още веднаж фактът, че до края на годината колективът на района ще осигури надпланово строителство за 400 000 лева.

Николай Каракамушев

ПРОИЗВОДСТВОТО СЕ УВЕЛИЧАВА

Работниците от Великотърновския промишлен комбинат 50 дни преди срока изпълниха годишната си производствена програма. До края на декември те ще произведат над плана продукция за 380 000 лева.

На първо място в трудовата надпревара е колективът на цеха за пресови изделия, постигнал ръст спрямо изпълнението на миналогодишния план 163 на сто. Значителен ръст на продукцията има и в каросерийно-ресорския отдел, в цеховете за книжен каноп, за каучукови и пластмасови изделия и за битови услуги.

Откритите през тази година нови отдели за ремонт на електроизмервателна апаратура, дрехи и поправка на чадъри, новите производства на капачки за буркани, тави за изваряване на консерви, детски топки, тенекеджийски машини и др. също спомогнаха за предсрочното изпълнение на плана и подобряване на битовите услуги.

Иван Петков

ЗВЕНА НА ДРУЖБАТА

Между трудещите се от Павликени и град Карлово на Полтавска област са установени дружески отношения. За укрепуване на тази братска връзка помагата много работата на редакциите на градските вестници „Комунистически устрем“ и „Завети на Илича“.

В навечерието на Празника на труда павликенският вестник поместил материали от карловски журналисти. Техният вестник в един от юнските си броеве на първа страница запознава читателите си чрез материала „Дружба — вечна и нерушимка“ на секретаря на Градския комитет на БКП А. Петков и председателя на изпълкома на Градския народен съвет Г. Ботев с трудовите успехи на павликенските работници и кооператори, постигнати в резултат на българо-съветската дружба. В де-

ветосептемврийския си брой карловският вестник поместил цяла страница, изпратена от редакцията на „Комунистически устрем“, в която се разказва за промените в живота на Павликени през последните две десетилетия. Сега, по случай 48-та годишнина на Великата октомврийска революция, в „Завети на Илича“ го-стуваша с цяла страница на „Комунистически устрем“, в която запознава павликенци с подема на икономиката и живота на работниците в Карлово.

Работата на редакциите не се ограничава само с размяна на материали за вестниците. Те са се превърнали в своеобразно звено на дружбата, свързва заводи, училища и културни институти от двата града, помагат да се задълбочават и разнообразяват връзките.

Председателят на Общонародния комитет АКАДЕМИК ТОДОР ПАВЛОВ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ОТ ДВА ДНИ във Велико Търново пребивава почетният председател на Българската академия на науките и председател на Общонародния комитет за развитие на Велико Търново като исторически, културен и туристически град академик Тодор Павлов.

Придружен от другарите Димитър Стоянов, канд. член на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на Партията, Димитър Петров, първи секретар на Градския комитет на БКП, инж. Недялко Калпакчиев, председател на изпълкома на Градския общински народен съвет, вчера другарят Тодор Павлов разгледа историческите забележителности на древната столица. На хълма Царевец той бе запознат от директора на Окръжния музей Христо Нурков с резултатите от досегашната научноизследователска работа на археолозите, прояви интерес какви са бъдещите планове.

Минавайки по алеите, където са се разхождали и вдъхновявали поети и писатели, за да напишат незабравими творби за Царевец и Велико Търново, академик Тодор Павлов каза: „Тук не само, че е много хубаво, но се чувства българщината, българската култура, строителството на социализма и комунизма“.

С голямо възхищение другарят Тодор Павлов се любува на чудните гледки на Велико Търново от м. Боруна и от хълма Света гора и сподели напълно предложението за тяхното изграждане. Нивото на р. Янтра трябва да стане такова, каза той, че в нея не само по-добре да се отразява градът, а да служи и като плавателна.

Академик Тодор Павлов посети разгледа и вилата на Никола Габровски, където се е състояла Първата социалистическа сбирка. Тук той дълго се застоява пред изложените експонати, споделя с

АКАДЕМИК ТОДОР ПАВЛОВ И ПРИДРУЖАВАЩИТЕ ГО ЛИЦА НА ЦАРЕВЕЦ.
СН.: ИВ. ВОДЕНИЧАРОВ

присъстващите спомени за основателите на нашата Партия Димитър Благоев, Никола Габровски и други.

Следобед в салона на Дома на народната армия той говори пред актив на великотърновската градска партийна организация.

Не само присъстващите в салона, които посрещнаха с бурни овации и прекъсваха многократно оратора, слушаха с изключително голям интерес, но и всички граждани със затаен дъх стояха край радиоточките.

„Трябва да кажа, — подчерта другарят Тодор Павлов — че днес, като крачех по старините и забележителните места на Велико Търново, се чувствах подмладен, чувствах духа на цялата българска история, духа на българската култура — не само старата, но и новата“.

По-нататък той изтъкна, че Велико Търново не е само център на борбата срещу византийското робство, то е духовен център на българщината, на българския дух. Тук се положиха основите на

Партията, тук работиха такива изтъкнати дейци на нашия народ, като Димитър Благоев, Никола Габровски и други, които бяха високоринципни, които бяха безрезервно верни на принципите на марксизма, на принципите на пролетарския интернационализъм.

Като благодари за избирането му за председател на Общонародния комитет, академик Тодор Павлов сподели, че предстои огромна работа. За да се осъществи широката програма, която ще

ЗА ПОВЕЧЕ ЗЪРНО ПРЕЗ 1966 г!

ПО СЪТЪПНИТЕ НА ТОДОР КОЛЕВ

100 КГ ЦАРЕВИЦА ЗА 17.2 МИНУТИ

ЗА КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ при отглеждането на царевичката в нашето кооперативно стопанство се говори отдавна, но едва преди две години започнахме на практика да я прилагаме. Направихме среща за обмяна на опит с механизаторите от ТКЗС в Обединение, запознахме се с опита на Тодор Колев и започнахме усилената работа.

Радостта ни нямаше край, когато гледахме колко добре се развиваха растенията. Царевичката израсна и достигна два човешки боя. С нетърпение очаквахме узряването на зърното и навлязохме с кукурузокомбайните. Прибрахме 500 тона зърно или по 454.5 килограма от всеки декар.

На моето звено за комплексна механизация ръководството на втора фуражно-животновъдна бригада определи площ за засяване с царевичка от 1100 декара. Преди всичко решихме и подобриме организацията на труда. Пригответе навреме необходимия ни тракторен инвентар и приспособленията към него. Поради

засушаването, не можахме да брануваме, но култивирахме площите два пъти, а отделни участъци, според нуждата, и три пъти. Засяхме редовно-пунктирно. Първото и второто окопаване извършихме с механизирани ръце. Почвата се разрохкваше хубаво, растенията не се навреждаха. Третото окопаване беше с култиватор, а четвъртото съчетаваше със заграбяване.

Добивът не беше малък, но не ни задоволи. Редвахме ни обаче другото обстоятелство: вместо за 23.1 минути, както бяхме планирали, ние произведохме 100 килограма царевичка за 17.2 минути. Къде са един човекоден, къде са седемнадесет минути! Не означава ли това, че и ние можем да работим като Тодор Колев, че и ние имаме сили да го достигнем! Това ни импулсира много.

За идущата година са ни определени 1600 декара. Това е голямо доверие от страна на бригадното и партийното ръководство и ние се стремим да го оправдаем. Разполагаме с ДТ-54, ДТ-28, Беларус и Зетор и самоходно шаси. Като използваме хербицидите в отглеждането на царевичката, ние ще изключим напълно работната ръка. Площта, определена за царевичката, наторихме вече един път. Високите торови норми, които ни се осигуряват, ще ни дават възможност да торим растенията тогава, когато най-много се нуждаят от хранителни вещества. Така ние ще се борим да произведем 100 килограма царевичка за 15 минути.

Стефан РАЙКОВ
звеновод на звено за комплексна механизация в ТКЗС „Октомврийска победа“ — Поликраище.

Павликенци пред големи задачи

ГОЛЯМА Е ГРИЖАТА на Градския комитет на БКП, на Управлението съвет и на всички кооператори от ТКЗС „Път към комунизма“ в Павликени за получаване на повече хлябно и фуражно зърно. През 1965 година на площ от 20 854 декара стопанството получи по 301 кг пшеница от декара, а от 8000 декара, отгледани при високи норми на торене, произведе по 396 килограма, добив, незапомнен в живота на кооператива.

В последните няколко години се постигнаха добри успехи и в отглеждането на царевичката. През 1963 година полевите прибраха по 498 килограма зърно от декара, през 1964 година — по 460 килограма, а през тази сушава година добивът не ще падне под 400 килограма.

Успехите се дължат на подобрения сортово състав, на увеличените норми на торене и на запояването. Но независимо от това, бюрото на Градския ко-

митет на Партията и Управлението съвет смята, че зърненият проблем все още не е решен докрай. Затова се набелязват конкретни мероприятия, изпълнението на които ще обезпечи през 1966 година производството на 4560 тона хлябно зърно, 6650 тона фуражно зърно и 600 тона сляночогел.

От 19 000 декара пшеница в кооператива 81 на сто се пада на високодобивния сорт Безостая-1, 15% на 100—23 и 4 на сто на Сан Пасторе. От тези площи 7000 декара ще се отгледат на висок агрофон, от които се предвижда да се получи по 300 кг зърно от декара. Всички площи ще се каротектират и за всеки блок и местност ще се набележи технология на отглеждане, отговаряща на изискванията и условията.

За получаване на предвиденото фуражно зърно и 6000 тона сляз растениелъците ще засеят 10 500 декара царевичка, от която ще воюват да до-

бият по 580 килограма зърно и ще отгледат предимно механизирани 1500 декара фуражни посеви, от които да получат по 4000 килограма зелена маса от декара.

Особени надежди се възлагат на доброто съчетание на високите торови норми и на посяването. Поливаните площи ще бъдат прегледани от специалистите, с оглед навреме да се ремонтира каналната мрежа, да се извърши текущо подправяване на някои блокове и се обезпечат добри условия за високопроизводително напояване.

Кооператорите и ръководителите в Павликени са уверени, че в кооператива има много добри възможности да се изпълни с успех задачите, която те си поставят в областта на зърненото производство през 1966 година.

В. ИЛАРИОНОВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Павликени

Този изглед очаква платното на художник!

Снимка: Олег КУРИН — Киев

СПЕЦИАЛИСТИТЕ НА ПРЕДНА ЛИНИЯ

БЪРЗОТО РАЗРАСТВАНЕ на Завода за радиоприемници във Велико Търново се посреща с радост от всички членове на Научно-техническото дружество. В него те виждат хубава възможност да изявят по-добре своите таланти и възможности.

Затова за подобряване качеството на продукцията беше съставена комисия от членове на Научно-техническото дружество, която да изготви и предложи мероприятия пред административното ръководство. Определена беше и група за подготовка и провежда-

не на техническата учебна година. Членове на дружеството ръководят и курсове за квалификация на работниците. Определена е и комисия, която да изработи генералния план за насочване на рационализаторската дейност през 1966 година. Сформирани са три научно-технически колектива и една социалистическа бригада за технически прогрес със задача — разработка на радиощаф с автоматичен грамофон. През ноември ще се състои научно-техническа конференция на тема „Надежност на радиоапаратурите“, на която ще се разгледат теорети-

чески и практически въпроси.

Наред със сегашните производства на завода — радиощаф „Акорд-101“ и — 102 и джобек приемник „Ехо“, през 1966 година ще се пуснат в пробни серии и производство нови радиоизделия, като джобек приемник със СВ и КВ, автомобилни приемник на транзистори, малък супер с транзистори и др. Към завода се строи и предстои завършването на нова третажна сграда, в която ще бъдат оборудвани инструментален цех и цех за радиоапаратура. Строи се и нова двуетажна сгра-

да за техническите отдели, които ще бъдат оборудвани с модерна апаратура и измерителни уреди.

Големи и отговорни задачи стоят пред членовете на Научно-техническото дружество и те влагат всички усилия и умения за своевременното им и точно решаване. Насочвани от административното ръководство, с непосредствена помощ на партийната организация, те вървят в такт с новите задачи и са уверени, че ще ги изпълнят с чест.

инж. Хр. ВЪЛКОВ

ОСНОВНИЯТ ВЪПРОС В СЯНКА

„За качеството! По-строги мерки са нужни! Комунистите трябва да бъдат за пример на безпартийните!“. Причината за лошото качество на мебелите са суровите материали. „Последната седмица бе тежка седмица — обсебвана бе качеството на нашата продукция. И трябва с болка да кажем: дребни, много дребни неща са причина за лошото качество на някои производи и услуги, но нашите производственици, комунистите ги допускат, не ги отстраняват“. Тези и още много такива тревожни мисли прокрахнаха в изказванията си на годишното отчетно събрание комунистите от партийната организация при ОТПК „Втора петилетка“ в Павликени. И те имаха основание. В доклада, прочетен от секретаря на организацията Костадин Мирчев, и особено в изказването на председателя на Управлението съвет на кооперацията Атанасчев, бяха изнесени много случаи на пропуски в качеството на продукцията и услугите на населението. Критикувани бяха шивашкият отдел — с отговорничка Марчовска, общарският, дърводелият и други отдели в Павликени.

Това, че комунистите говореха с тревога по тези въпроси е правилно. Правилно бяха за-

сигнати и още някои други производствени въпроси, като тези за организацията на работата, за пестеливото изразходване на материалите, за кадрите и т. н. Но... главно производствени. И от доклада, и от изказванията не пролича какво е било отношението на партийното бюро към тях и особено към въпроса за качеството на продукцията и услугите. Реагирали ли е то своевременно на слабостите, търсили ли е отговорност от комунистите, които в редица случаи са били не само пасивни наблюдатели, а и носители на тези недостатъци.

Районът на ОТПК „Втора петилетка“ е голям. Тя има цехове за услуги не само в града, но и в редица селища на бившата Павликенска околия. В една голяма част от тях има изградени партийни групи, задължение на които е да ръководят и направляват дейността на производствените колективи. Ето защо, беше нужно на събранията да се разисква по тяхната дейност.

Общо в кооперацията има около 40 производствени бригади. Само две от тях, обаче, участвуват в движението за комунистически труд.

Тревогата, с която комунистите говориха по въпроса за качеството на продукцията и

услугите, изискваше също така с тревога да се разисква и по друг един въпрос — грижата на стопанското и партийното ръководство за подобряване квалификацията на производствениците. Но освен др. Атанасчев, друг по този така важен въпрос не се изказа.

Останаха в сянка и някои други въпроси от дейността на партийната организация. Почти никой не взе отношение, например, за състоянието на идеологическата работа. А знае Майдският пленум на ЦК на БКП какво внимание отдели на този въпрос. Не пролича как е извършено преустройството на партийната пропаганда и на политическата агитация, доколко тя се свързва с живота, какво е нейното съдържание, съдействувала ли за комунистическото възпитание на трудещите се.

Почти не се взе отношение и по въпроса за вътрешнопартийния живот на организацията. Не стана ясно проявяват ли самотинициатива партийните членове за изпълнение на установените си задължения.

Общо колективът има добри успехи. Той, под ръководството на партийната организация, има сили и може да отстрани тези недостатъци.

Ст. НИКОЛОВ

те занятия, и в активизирането дейността на масовите организации, и в поддържането състава на организацията с приема на пет-шест кандидати-членове през отчетната година. Тези успехи, разбира се, не са никакъв предел. Те само показват, че партийното бюро със своя секретар от малко повече от една година е тръгнало по верен път. За да се укрепят успехите, е нужна още и още работа. Никой не е утешително, например, това, че партийният секретар е учител, а от учителския колектив в състав повече от тридесет души има само двама комунисти. Не говори добре и това, че партийното бюро няколко пъти е изслушвало информация за работата на териториалната комисия за народен контрол, а нейната дейност не само не се е подобрила, но напротив — позатирила е значително.

Какъвто и въпрос да разглежда партийното бюро или партийната организация, винаги трябва да се търсят практическите резултати от това. Инак неволно и неуспешно се затъва в блатото на формализма.

Близко месец откъто е извършена реорганизацията на комисията за народен контрол. В нея са били привлечени четворно повече членове измежду състава главно на разформирваните комисии за партиен и за обществен контрол, изградени са и няколко секции. Време е вече след списъка в хубаво надписаната папка да се появи план за работата на комисията, а също така първите протоколи и доклади. Време е изобщо тази комисия да заработи и да оправдае съществуването си. Около една трета от комунистите в териториалната партийна организация са включени в нея. Това трябва да се почувствува. Очевидно тук следва да се окаже по-голяма помощ на председателя на комисията Рашо Дошков, съобразно новата обстановка и новия начин на работа със секции.

Териториалната партийна организация в с. Джуклиница с помощта на Общинския партиен комитет може да засили още повече своята дейност. Натрупаният вече опит трябва непрекъснато да се обогатява, да нараства самотинициативата на партийните групи и на отделните комунисти. Да укрепят авторитетът на организацията.

Н. МИНКОВ

ОЩЕ И ОЩЕ РАБОТА

Доста широко разпространено е становището, че териториалните партийни организации са поставени при по-неблагоприятни условия и като така изискванията към тях трябва да бъдат едва ли не значително по-малки. Като важни мотиви се сочат големата пръснатост — по един, по двама от учредение или предприятие, обременяването с повече възрастни хора и др. И с тези разбирания често пъти някои партийни ръководители са склонни да оправдават както липсата на инициатива в такива партийни организации, така и всички останали слабости и недостатъци.

Когато обаче една териториална партийна организация, като в село Джуклиница със секретар Елисавета Гайдарова, се заеме с всички сили дружно да измъкна „колата“ от дълбокия коловоз на формализма и инертността, да даде живот на макар и малкото на брой партийни групи, да засили активността на отделните комунисти, резултатите не могат да не дойдат. Без да се счита, че тази партийна организация е за образец със своята дейност, тя пове, опровергава становището за липсата на достатъчно условия за пълнокръвен живот на териториалните партийни организации.

При посещението ни бяха минали само три-четири дни от годишното отчетно-изборно събрание. На младия партиен секретар като че му беше все още трудно да прецени постигнатото през отчетния период — отделните завоевания и допуснатите поради неопитност слабости и други подобни. Но равновесната общо взето бе ясна. Близко две десетки събрания, повечето от които организационни. На пръв поглед не е направено нещо кой знае какво, а постепенно през годината отсъствието на комунистите от събранията по неужаждели причини отначало са били от-

граничени до минимум, а напоследък и напълно ликвидирани. Решенията на Майския пленум продължават да играят своята освежителна роля. Едно от неговите най-важни изисквания — активизирането на отделните комунисти, засилването на тяхната самотинициатива е много правилно схванато. Затова са последовали редица събрания с доклади за разглеждане работата на комунистите в потребителната кооперация, в пощата, в Общинския народен съвет, работата на бригадите за комунистически труд и др. Напълно принципиално отношение в повечето доклади, засилена другарска критика на слабостите и недостатъците и техните носители, а от друга страна възлагането на партийни поръчения и редовното отчитане по на двама-трима комунисти на всяко събрание не е можело да не доведе до значително съживяване на организацията, до засилване заинтересоваността на комунистите. А и наличието на голяма зискателност към редовното посещение на събранията, с обясненията, които се търсят на следващото събрание, повишават дисциплината, усилват активността.

Оживление е настъпило и в живота на трите партийни групи. Тук, поради кадрови промени, за известен период се е наложило да се разформирват двете партийни групи, но този въпрос не е убягвал от вниманието на партийното бюро и около месец преди годишното събрание броят на партийните групи отново става три. Макар че поради естеството на състава на организацията броят на обхванатите в партийните групи е малко повече от една четвърт от комунистите, групите имат живот и бележат успехи.

Постижения териториалната партийна организация има и в партийната просвета с нейното преустройство и с успешно-то внедряване на практически-

ПОКАЗНО ОТЧЕТНО СЪБРАНИЕ

Отчетната кампания на Отечествения фронт в Овча мотля се открива на 5 ноември с показно отчетно-изборно събрание на 14-та нивова организация. В присъствието на болшинството от членовете и на гостите: Петър Ангелов, секретар на Общинския комитет на БКП, Борис Иванов, председател на Общинския комитет на Отечествения фронт и няколко председатели на отечественофронтовски организации отчетен доклад за едингодишната дейност прочете председателят Христина Симеонова. В продължение на 40 минути подробно бе разгледана организационната, просветната и стопанската дейност на организацията. Сериозно внимание бе отделено и на слабостите и недостатъците. С внимание бе изслушан и докладът на финансовата комисия, прочетен

от председателя Ангел Дълбоков. По дава доклад за станала оживени разисквания. Недо Димитров, учител-пенсионер, отправил критика на ръководството за незадоволителна дейност. Той препоръча през настоящата година да се провеждат повече просветни събрания. Кооператорът Трифон Христов постави въпроса за нуждата от електрическа помпа за напояване в района, а Пендо Петков говори за нуждата да се организират събрания на въпроси и отговори.

Показното годишно отчетно-изборно събрание на четирнадесетата нивова отечественофронтовска организация в Овча мотля преминава добре. То ще помогне да преминат на по-голяма висота и останалите отечественофронтовски събрания.

П. ПАНЧЕВ

ОТНОВО ВЪЗДЪРЖАТЕЛНИ ДРУЖЕСТВА

По инициатива на Общинския комитет на Отечествения фронт, на 1 ноември в с. Овча мотля се състоя събрание на отечественофронтовския актив. Беседата за социалистическия бит изнесе Минка Николаева. Станала оживени разисквания.

Старият учител-пенсионер Недо Димитров говори за нуждата да се поведе сериозна борба против тютюнопушенето и употребата на спиртни напитки. Той пред-

ложил отново да се създадат въздържатели дружества. По същия въпрос се изказа и директорът на основното училище. Другарят Илиев се обяви против картогането, което напоследък взема все по-големи размери в селото.

Прието бе решение беседата да се изнесе по всички нивови организации на Отечествения фронт в общината.

П. П.

След 20 години отново заедно

Кр. КОВАЧЕВ

Самодейните колективи и новите задачи

Разнообразието на репертоара и особено повишаването на идейното и художественото изпълнителско ниво са показателни, които говорят за сериозно израстване на някои от самодейните колективи. Голямата задача, поставена от Осмия конгрес на нашата Партия за идейното и творческо издигане на самодейността до нивото на професионалните състави, оказва благотворно въздействие. Постиганията говорят, че е напъване не малко, че възможностите в окръга са налице.

Това ярко пролича на Втория републикански фестивал, проведен в чест на 20-годишнината на социалистическата революция у нас. В разнообразните прояви и културните тържества пред фестивала взеха участие над 780 самодейни колективи от окръга с над 27 000 изпълнители. В този период художествената самодейност действително стана масова.

Многобройни и интересни бяха проявите на музикалните, театралните и танцовите състави. Добила заслужено признание, художествената самодейност от

окръга изпрати най-добрите свои представители на заключителния етап на фестивала в София. Оттам 22 колектива се върнаха с високо звание „Лауреат на Втория републикански фестивал“ и със 7 златни, 9 сребърни и 6 бронзови медала.

Трудещите се от окръга с нетърпение очакват проявите на самодейните колективи и сега. Подготвената за първите срещи на самодейците с публиката вече започна. Настъпвалят есенно-зимен сезон е най-благоприятен за активна работа в това отношение. Той трябва да се използва разумно от ръководителите на масовите организации за навременна и организирана работа на самодейните, като наред със съществуващите колективи, се изградят и нови. Стои открит, обаче, въпросът за попълняването с млади самодейци. Необходимо е да се подпомогнат колективите в организационно отношение, което е една от гаранциите за подобри резултати.

Въпросите от организационен характер в много колективи вече са решени и те започнаха

усилено да репетира. Но трябва да кажем, че не са малко и ония, предимно в селата, които са още далеч от редовна работа над репертоара. Изкаква се, търсят се оправдания, че е рано, че още има досга работа и др. Това е само успокоение, което е вредно и немилюемо ще се отрази зле върху художествените постижения на съставите.

Многобройни и разнообразни ще бъдат проявите на самодейните колективи от окръга през новия сезон. Освен самостоятелните и съвместните концерти, гостуванията в съседни селища, участието в празничните програми по случай годишнини и забележителни дати, предстои и участие в празничните на песни и танци. В тях трябва да вземат участие всички читалищни, профсъюзни,

Вълнуваща бе ерешата на членовете от бившата 9-а гвардейска рота при летище Горна Оряховица, състояла се неотдавна в салона на Дома на културата при Държавни захарни заводи — Горна Оряховица. Постъпили в доброволческата рота като юноши, пропуснали в окопите, възмъжали в атаките, двадесет години по-късно мнозина от гвардейците не могат да се познаят. А колко спомени изплуваха при срещата.

За значението на гвардейските роти и помощник-командирския институт, за живота на ротата говориха полковник Радул Минчев, подполковник Кръсто Ковачев и о. з. майор Никола Йорданов.

Всички единодушно приеха предложението да се събират на всеки пет години. Срещата завърши с другарска вечеря и премина в задъше-на атмосфера.

Кр. КОВАЧЕВ

ученически и други състави. След общинските и районните прегледи ще бъдат организирани и окръжния, на които ще дойдат да мерят сили най-добрите. Задачата е да се организират не празници въобще, а да се покаже зряло самодейно изкуство.

Към прегледите, обаче, на трябва да се върви самоцелно. От такава работа никой няма да има полза. Главното призвание на самодейността е да осигури на трудещите се разнообразен и осмислен културен отдих. Кооператорите на село вече не приемат какво и да е и те очакват от своите самодейци по-зрял труд. В това отношение дълг е и на по-възрастните състави от градовете, да бъдат по-чести техни гости.

Ив. ДОНКОВ

Среща на активни антифашисти

В с. Шемшево имаше хубава традиция — всяка година да се събират активните борци против фашизма и капитализма. Тя, обаче, известно време бе преустановена.

Ръководството на партийната организация в селото, правейки оценка на своята работа в духа на решенията на Майския пленум на ЦК на БКП и решенията на Осмия партиен конгрес за необходимостта от още по-тясно сплотяване на кадрите и трудещите се, реши да възобнови тази традиция, като всяка година на 7 ноември се събират живите борци против фашизма.

Преди няколко дни — на 7 ноември — се състоя отново другарска среща. Тя премина топло и задъшевно. Редица по-стари и по-млади активисти на

Партията и РМС разказаха спомени от антифашистката борба. Всички бяха единодушни на бъдещите си срещи да наият първенците в производството и в движението за комунистически труд, родени в Шемшево, като др. Косю Борисов, млад комунист, носител на високо отличие — Герой на социалистическия труд, дадено му за проявено усърдие и високи трудови успехи при откриването на нефтозони наоколо краи с. Долен Дъбник, Плевенски окръг.

На другарската среща бе избран комитет, който да направлява дейността и организира ежегодните срещи на шемшевските активни борци против фашизма.

Кънчо Хр. Кънчев

СТАРОТО ОТСТЪПВА

През октомври в с. Килифарево бе изграден Клуб на атлетиста. Тридесет и четири души поставиха началото му, като си дадоха дума да работят за въвеждането на нови отношения в бита, да установяват нови ритуали в семейните и обществените празници. Изградени бяха комисии, на които се постави задача да изучат местните обичаи, прилагани при новородени, при сватби, погребения и др.

Решено бе първото отпразнуване по нов начин на рождение да стане в дома на Цоню Дончев Пилев. Уговориха деня, закупили подаръци, събраха и 20 лева, които внесоха на името на детето и уведомиха родителите, че ще ги посетят вечерта.

Зарадваха се родителите, но не и бабата, която се запрепира повече в себе си: — Ама не може така, бе. Как ще дойдат жени и мъже! И то вечер! Нали по обичая вечер не се ходи!

Но гостите посетиха дома, изпълниха някои от старите обичаи, поднесоха подаръците и спестовната книжка. Незамерима беше радостта на семейството. Халпах и пийнаха, пояха и поиграха. Доволни бяха всички, дори и бабата.

Това беше първият пробив на Клуба на атлетиста в Килифарево. Отворена бе вратата за навлизане на новото, съчетано със старото, но очистено от религиозните предрасъдъци.

Дончо КУЦАРОВ

ЗА БОГАТ МУЗИКАЛЕН ЖИВОТ

Една от съществени особености на нашето изкуство, на изкуството при социализма е неговата общодостъпност. То излезе от аристократическите салони и клубове и шества из всички кътове на страната. Навсякъде го посрещат нато желан гост, радват му се, ръкопляснат му, търсят неговата съдържателна празничност.

Не толкова чувствителното увеличение броя на жителите на Велико Търново, колкото видимото нарастване на техните културни нужди алага организирането на по-богат музикален живот. Тези нужди, естествено, не могат да се задоволят с местните възможности. Градът не разполага с нито един шатен музикален състав, като се изключат духовият оркестър на ВВВУ „В. Левски“ и сапониите оркестри в някои ресторанти. Незапълнена остава празнината, която се отвори със кризането на музикалния театър. Неговите спектакли се очакваха

и посрещаха с голям интерес, като удовлетворяваха до голяма степен една част от музикалните нужди на великотърновските граждани.

За обогатяване и разнообразяване на музикалния живот на града най-много може да се очаква от окръжното представителство на Българска концертна дирекция. В досегашната си дейност то ни е създавало много музикални празници. Благодарение на него ние сме имали възможност да изпълняме очарованието от изкуството на големите майстори, като световноизвестния светски виолончелист Даниел Шафран, унгарския пианист Шефан Антал, нашата Емил Камиларова, видни естрадни изпълнители, като Кладуца Вилла, Робертито Лорети и много други.

Но струва ми се, че тук може да се очаква и иска повече. Дейността на представителството се съсредоточава главно в две насоки — естрадни и камерни концерти, което до голяма степен създава еднообразие, още повече като се има предвид ограничената слушателска аудитория на соловите инструментални концерти. Изолирани са гостуванията на по-големи музикални състави — опери, симфонични оркестри. Аз мисля, че не е възможно да се уреди ежесемечно гостуване на оперен театър, като се канят оперите от София, Русе, Варна, Пловдив и Стара Загора.

Недостатъчно е застъпено в нашия музикален живот и голямото симфонично изкуство. Концертите на Русенската филхармония, които преди години бяха станали ежесемечни, напоследък почти се преустановиха. Уместно би било да се канят и други симфонични оркестри, като Софийската държавна филхармония, Държавния симфоничен оркестър — Плевен и др. Във Велико Търново би се посрещали горещо и дълбоко музикален театър „Ст. Македонски“.

Вярно е, че естрадната музика има многобройни приятели, за тях безспорно трябва да се уреждат концерти, но правилно подбирани и не за сметка на други музикални жанрове.

Подходящо място в музикалния живот трябва да намерят и проявите на самодейността. Нашите самодейни състави се редят на едни от първите места в национален мащаб — народният хор при читалище „Искра“ и смесеният хор при читалище „Надежда“. Естествено, наред с тях трябва да виждаме прояви и на други самодейни музикални състави. Честите им срещи с публиката ще бъдат не само показател за интензивен живот, но и стимул за повишаване изпълнителското майсторство. Същото може да се каже и за ученическите състави.

Наред с концертите и другите музикални прояви не бива да се игнорира музикално-пропагандната и музикално-възпитателната

дейност. Съществуват условия за организиране на народни университети с музикална тематика или музикални лектории не само към Профсъюзния дом. Бих препоръчал, наред с това, и създаване на студио „Музика“ или студио „Опера“, където на магнитофонни или грамофонни записи слушателите ще се запознаят с безсмъртни произведения на музиката, с велики изпълнители и творци. Най-подходящо място за такова студио, като се изхожда от необходимостта за добра материална база, е Профсъюзният дом, или отдел „Култура и изкуство“.

Значителен дял за интензивен музикален живот във Велико Търново имат музикалните дейтели от града. Те трябва да работят още по-сърцато и единно за издигане музикалното ниво на нашия хубав град. Към това ги задължава не само високото им призвание, но и решението на сесията за издигане на Велико Търново като важен исторически, културен и туристически град.

Наред с концертите и другите музикални прояви не бива да се игнорира музикално-пропагандната и музикално-възпитателната

Георги ГЕОРГИЕВ

ДОБРАТА ПОДГОТОВКА — СИГУРНА ОСНОВА

Производствените колективи от Свищов се стремят да изпратят последната година от Четвъртата петилетка с хубави трудови успехи.

Опитът показва, че наред с подобренията организацията на труда, борбата за висока производителност и масовото участие в социалистическото съревнование, успехите на голямата степен се дължат и на добрата предварителна подготовка още в края на миналата година. В завода за стоманобетонни изделия „Георги Терзиев“ работниците и специалистите проявяват голяма активност при обсъждане на организационно-техническите мероприятия. Съвременното им осъществяване спомогна да се създадат по-добри условия в стремежа на колектива да дава само качествени изделия за промишленост, селскостопанско и жилищно строителство. И тази година успехите са налице. Деветмесечният план беше изпълнен 110 на сто.

За да продължи със същия темп производството и през следващата първа година от Петата петилетка, подготовката на колектива започна отрано. В първи цех за струнотопови траверси е извършен качествен основен ремонт на машините и съоръженията. С помощта на бъдната мисъл на работниците и специалистите е постигнато изменение в конструкцията на кърпащата машина за регулиране. Към изтеглящото устройство на струните са сложени крайни изключватели вместо вълне. В бункерите за бетон е направена промяна на зъбния предавател от главния вал към отделните бункери, а също така е дадена възможност за отделно слобжане и разглобяване на всеки бункер. Релсовият път до вибромашините и при пункта за рязане на струните е помислен с ролков път. Ръководството на предприятието взе мерки да се отстранят за кратко време някои недостатъци на технологичните линии в новия цех, за да може още през ноември и декември колективът да достигне проектната мощност на цеха. В складовите за inertни материали са натрупани над 30 000 куб. метра чакъл и повече от 15 000 куб. м пясък, с които предприятието може да работи до пролетта. Паропроводната инсталация е ремонтирана, осигурено е достатъчно пара за технологични нужди и за отопление. Вместо 400 тона са набавени 488 тона добноси вълни.

Още отсега за нормална производствена дейност се готвят и работниците от ДСП „Родопа“. В района на предприятието са отделени за уговяване необходимите бройки животни, които ще бъдат изкупени през първото тримесечие на идната година.

В ТПК „Пролет“ са осигурени необходимите основни и спомогателни материали за ритмична работа още през първите дни на януари. С грижа се отнесоха към тези въпроси и административните, профсъюзните и партийните ръководства в ДПП „Винпром“, Промкомбината, ДПЗХ „Дунав“ и др.

При все това някои колективи не са решили напълно голяма част от претеганите мероприятия, пропуска се ценно време. Като че ли успокоено от добрия ход на работата през тази година, ръководството на Строителния район не довежда докрай подготовката за зимно строителство. Проверката показва, че не са доставени необходимите основни строителни материали, като 1 100 000 тухли, 850 тона цимент, 4320 куб. м баласта, 1430 куб. м пясък, 40 куб. м дървесина и др. А известно е какви отговорни задачи стоят пред свищовските строители във връзка с изграждането на предвидените жилищни блокове за работниците и специалистите от Комбината за целулоза и изкуствени влакна, строителството на който вече започна. Срещу някои трудности в снабдяването с материали трябва да се воюва още по-упорито, за да се осигури и през следващата година срочно предаване на пусковите обекти при добро качество на строително-монтажните работи. В това отношение има още какво да се направи и ръководството на ТПК „Домстрой“, на колектива на който предстои през 1966 г. да извърши строителство за 423 000 лева.

През тези дни най-тревожно е положението в ДНК „Република“. Поради липса на суровини след продължителната суша, предприятното не изпълни деветмесечния си план с близо 2 милиона лева. За да се осъществи набелязаните допълнителни мероприятия и предлозе изоставането, е необходимо до края на декември да се приготвят 2000 тона консерви-голуби и 1000 тона гроздов мед. Но за да се постигне това, трябва да се осигурят необходимите суровини — зеле, месо и гроздова муст. Има опасност да се наруши ритмичността на производството и през зимните месеци.

Не се полагат достатъчно усилия за приключване навреме с подготовката за новата производствена година и в ТПК „Червена звезда“, ТП „Хлебна промишленост“, ТПК „Обединение“ и други.

Пълната подготовка за ползотворна производствена дейност през новата 1966 г. е първостепенна задача за трудовите колективи от Свищов. От това до голяма степен ще зависи успешното изпълнение на плановите и обещанията по всички показатели.

Ангел СТОЯНОВ

Светлините на маяка не бива да помръкват

Още в годините на фашистката тирания върбовчани намериха верния път. Във Върбовка беше основана една от първите в страната трудово-производителни земеделски кооперации. Появи се маякът, чиито светлини запалиха в сърцата на трудовете хора на село огъна на решителната борба срещу капиталистическата експлоатация и фашизма. С неопитна радост ентусиасти по-стремно деня на свободата. Силотиха своите редици и с натрупаният опит разшириха и укрепиха задржното семейство, с постигнатите успехи помагаша на трудовете се селяни от околните села да пренесат по-добре изгодата от изкуствено на усилията си в кооперативите. За изминалите 20 години кооперативът постигна големи успехи и днес в него разгръщат сили трудовете се от Върбовка, Димча и Бутово.

През юбилейната 1964 година жителите на Върбовка и всички членове на кооператива отбелязват три изключително важни моменти в своя живот — 20-годишнината на социалистическата революция, 50-годишнината от образуването на партийната организация в селото и 25 години от прокарването на първата коловозна брадва. На тези празници кооперативите се събраха с открито чело, но оглеждането на изминалия път събуди и някои тревожни мисли. Какви са те!

У мнозина през последните години все по-често и натрапчиво идва мисълта за мястото на кооператива в околната среда. Някои доста смело признават, че мястото на Върбовския кооператив в челната колона е празно. Възраженията на други, че няма нищо неестествено в това учениците да надминат своите учители, се оказва убедителни. Изпитали на собствения си гръб всички трудности, преживели и много радостни дни, хората сега настоятелно искат отговор защо тяхното стопанство отпадна от челната колона.

Обогатили своя многогодишен опит с нови знания, подпомогнати от селскостопанските специалисти и науката, кооперативите все повече се убеждават, че налице възможности не се използват добре. Кооперативът разполага със сравнително хубава, плодородна земя. Близо 70 на сто от цялата площ на стопанството е изтръгната от сушата. Годишния ред в стопанството се отглежда

ше втора реколта царевица, фасул и други култури, от които бригадите прибраха богат урожай. Тази година в това отношение отстъпиха много. Високите добиви от пшеницата и гроздето, презилените на плава от тези култури не могат да заличат мисълта за мястото на кооператива. Това много ясно пролича и на състоятелите се неотдавна отчетни събрания на партийните и дружбените организации. В критичните бележки и на комунистите, и на сдружените земеделци напълно справедливо се сочеха слабости, които допринасят за задржане развитието на кооператива. Разговорът, който отдавна беше подет по блоковете дали полетите във Върбовка са по-лоши от тези в Ресен, Обединение или Морави, дали животновъдите в Сухиндол, Бала черква са по-добри от върбовските — продължи и тука. Отговорят ли на съвременните изисквания и на възможностите на кооператива се гажната организация на труда, стилът и методът в работата на ръководството!

Въпроси, един след друг — по-остри, по-убедителни и напълно справедливи.

От няколко години във Върбовка се правят опити за прилагане на комплексната механизация. През 1964 година трима механизатори работиха по примера на В. Я. Первички и постигнаха добри резултати. Но трудът им не беше отчетен правилно и заедно с умесването му „в общия коп“ угасна и желанието им за работа. Тази година ръководството на стопанството, като почувства, че изостава много от другите стопанства в околната среда, опита да създаде бригади за комплексна механизация. В 6 бригади бяха включени 90 механизатори и 85 кооператори, на които бе възложена грижата за пшеницата, царевицата, слънчогледа, ечемика и др. на площ 35 160 декара. На всяка бригада се падаше по над 1000 декара само царевица. Създадена набързо, тази организация на труда още по време на първите масови работи на полето се „прокука“.

Нима само със сушата може да се обясни, че в кооператива е прибрана наполовина по-малко царевица отколкото в Ресенския кооператив? Колкото и различна да е почвата в Ресен и Върбовка, жителите сила на водите на извор „Ал. Стамболийски“ е еднаква. Но в Ресен прибраха по 600 и повече килограма царевица

от декара, а във Върбовка едва ще достигнат и 300. Разликата е само в правилния избор на момента да поливат, тяхното качество, в навременната обработка на културите. Нито недостигът на хербациди, нито други причини могат да поставят при еднакви условия върбовските механизатори и механизаторите от Обединение, Страхилово и Морави, които на сухи площи получават почти еднакви добиви с тях. В Ресен вече години наред се утвърди вишкото производствено напояване. Във Върбовка за него все още само се говори. Опитът на Героя на социалистическия труд Тодор Колев и останалите знатни механизатори в околната среда познат на върбовчани, но неговото приложение в много от отношения е шаблонно. Ръководството на стопанството не подхожда творчески към този опит и без да отчита специфичните особености, без необходимата предварителна подготовка с мероприятията си обезличава хубавото дело.

В ТКЗС—Върбовка преди няколко години имаше една от най-добрите краверферми в околната среда. Сега с концентрацията и специализацията се дава насока на развитието на краверството. В Бутово вече е създадена кандидат-племенна ферма. Но и досега още не са достигнати резултатите на бишата ферма във Върбовка. В Сухиндол, където породният състав е почти еднакъв с този във Върбовка, а условията за хранене са по-лоши, плащът за млекодода към 1 октомври е изпълнен 73 на сто, срещу 63.4 на сто за Върбовския кооператив. С 18 процента белочерковските животновъди вървят напред пред върбовските.

Независимо от това, че през последните месеци общото количество на надоещото мляко в ТКЗС—Върбовка се задръжва на едно и също равнище, докато в

съседните стопанства се колебае, животновъдството в стопанството сериозно изостава. Фермите разполагат с доилни агрегати „ДА-3“ и инсталации тип „Рибена кост“, но в момента те не се ползват. Доилната инсталация почти три години не се използва, поради някои дефекти, за отстраняването на които бяха необходими само месеци. Фактът, че в околната среда от 16 подобни инсталации 12 работят, не се нуждае от коментар. С голяма мудност се придвижват работите за довършване и въвеждане на модерния краверник за 128 крави в Бутово. Всичко това се отразява на производствеността на труда в животновъдството, отежнява себестойността на продукцията, но си неоправдани загуби на кооператива.

ТКЗС—Върбовка тази година ще преизпълни плана. Кооператорите ще получат планираното възнаграждение. Те обаче пак нямат да бъдат удовлетворени, защото получават само част от онова, което биха могли да получат при по-добра организация на

труда, при по-добро и по-оперативно ръководство. И в този момент, когато в цялата страна се подема решителна борба за повече хляб и фуражно зърно през 1966 година, във Върбовка по недоглеждане се допусна в края на септември набързо да се триорира около 30 тона семена, за да се засее без да бъдат окъсвани. С тази стъпка пак се поставя на нездрави основи решаването на зърнените проблеми.

Време е в ТКЗС—Върбовка да се създаде здрава организация, при която всички въпроси да се решават задълбочено и цялостно, с перспектива. Да се насочват правилно напътните сили, за да не помръкват, а напротив с още по-голяма сила да заблестят светлините на маяка.

Ив. КОЛЕВ

ЯНТРА И ЛЕФЕДЖА ЩЕ БЪДАТ ОБУЗДАНИ

Почти всяка година, най-вече през пролетта, реките Янтра и Лефеджа прииждат, излизат от бреговете си и заливат голяма част от площите на Долнооряховския кооператив. Особено големи пакости правят водите на Янтра. Те прииждат толкова

ва много, че направо могат да се сравнят с пълноводия Дунав. Най-много пакости причиняват двете реки на селата Върбича, Бреговица и Горски Дол. Тръмбещ. Почти всяка година се вземат мерки, като се правят диги, отводняват се площи, но нищо не помага. Почти винаги хората наблюдават буйните води, които отливчат техния труд.

Но това вече е минало.

Сега се вземат енергични мерки за предотвратяване на това зло. Преди няколко дни на място дойде многочленен експертна комисия от представители на Дирекцията по водно стопанство в София, от Плевен и Велико Търново. Решено бе да започне корекцията на реките Янтра и Лефеджа. Отпуснати са и необходимите средства. Ще бъде построен и мост за Горски Дол. Тръмбещ, който ще го свърже с останалите села на Долнооряховската община.

Тази вест се посреща с голяма радост от трудеците се от нашите села. От цялата община.

Д. Габровски

Над 400 тона пулп за износ

Слаба бе плодотворната реколта в Еленския балкан през тази година. Затова се наложи малки колективи от клон на „Булгарплод“ в Елена да положат много усилия, за да закупят повече плодове и подготвят висококачествен пулп за износ.

Под ветото ръководство на Никола Тонев бе подготвен и изпратен за чужбина 255 тона пулп от ябълки, 145 тона от сливи, 55 тона от малини и 1 тон от френско грозде.

Сега грижата на колектива е да подготви повече зимнина за на селенито.

Вече са затворени в бурета над 40 тона зеле, зелени домати, люти чушки и краставици.

К. Василев

от Общественията делегация на в. „Борба“ в гр. Елена

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

АЛА-БАЛА

(Интервю преди да е задухала снежната хала)

НИЕ: — Добър ден, другари животновъди!

ТЕ: — Добър ден да бъде!..

НИЕ: — Научихме, че с фуража за зимата сте били тил-топ!

ТЕ: — ? ! ? ..

НИЕ: — Защо мълчите като гроб?

ТЕ: — Абе, с другия фураж иди-дойди, но със сламата сме много ала-бала...

НИЕ: — Искате да кажете, че сте балирали? Браво! За всяка бала — хвала!

ЕДИН ОТ ТЯХ: — (искрено) Ох, бате Стършел! Остави тези рими, а греховете, моля те, прости ни! Сламата в нашето Долнооряховско стопанство, гдето стои по блоковете, е едно, гдето не я балираме е друго, но най-големият ни грях е, че не я стопанисваме както трябва. Ширите така сме ги направили, че отсега приличат на изтърбушени сламеници. Непокрита крокът трябва, сламата само чака отгоре да закапе и тогава, как да ти кажа... Отиде ни на вятра фуража.

Та затова дано някой от нас се сети по този въпрос да вземе бързи мерки, че иначе ни чакат големи фуражни теглилки.

Интервюто записал: репортер „Х“

ЗАГУБЕНИ И НАМЕРЕНИ РАБОТИ

В БЮРОТО за забравени и загубени вещи влезли четирима зачервени кооператори, казали „Добър ден“ и започнали внимателно да се оглеждат и осмислят.

— Бре, нищо не виждам! — казал първият кооператор.

— А аз пък нищо не чувам!... — казал вторият кооператор.

Другите двама мълчали, защото нямали какво да кажат. Положението на нещата било ясно. По всичко личало, че това, което търсят, го нямало тук.

— Но, моля ви, какво сте загубили, за да ви кажа дали е при нас, — учтиво се обърнала служителката към кооператорите, като им извадила няколко загубени чадъра, един шушляк, купчинка забравени обещания на предприятия за надпланова продукция и редица други малки и големи вещи.

— Остави тия чадъри, другарко, — ядосано се соннал третият кооператор, който досега мълчал. — Нашето, което търсим, е по-едро и рогащо. И за да не ти губим времето и времето на читателя, с две думи, ние сме забравили някъде кооперативния кравишник стадо.

Спомняме си само, че отдавна го изкарахме някъде на лагер и изглежда, че там сме го забравили. Това ще е така, защото сега, както знаете, застудя и млякото намаля. А народната поговорка казва: „Премръзна-

ла крава мляко не дава“.

— Затова, другарко, — взел накрая думата за обобщение четвъртият кооператор, — тъй като ние малко забравяме, ако някой докара тук забравени наши крави, то веднага ни ги изпратете на адрес: село Долна Липница, ТКЗС — Управителен съвет.

СКРЕЖКО

ЗА РАЗЛИКА от всеки друг път, днес бяха дежурни и двете очи. Това се налагало, защото за много стопански ръководители из окръга приеждането на усилната полска работа означавало, че трябва да си затворят очите за работа, която предстои да се извърши през този есенен сезон.

— Голямо оглеждане на новите селскостопански задачи ще падне, колега, — каза лявото око и се разтвори още по-бдително.

Дясното, което беше винаги будно на своя пост, накинато ве- село и двете очи се заеха да си гледат работата.

От пръв поглед те видяха, че

Кар. БОР

„Не питай старо, а питай, който има телевизор“.

— По ми е леко да нося техник при телевизора, откол- то телевизора при техник...

ШЕГИТЕ НА ДЯВОЛА

КОГАТО СИ НЯМА РАБОТА, за да не се топли като вощеница от скука, дяволът си прави различни шегки. И се смее на остроумието си, че чак му премалва. Най-продължително се държи той за корема, когато на хората не им минава през ума да се съмняват в него.

И на ум не му минаваше отначало на Иван Иванов Дечев, шофьор при РТС в Павликени, че е избран за обект на дяволското шегджийство и то по такъв тъжен повод, какъвто представлява кончината на 250 кубиковата му „Ява“, на стъпила вследствие на самозапалване. Направи си нашият човек съответните постъпки, от Държавния застрахователен институт в Павликени му казаха: „Готово!“ и той зачака да си получи обезщетението. За да стане смехотворна, дяволът пришепна на ушенцето на другаря от ДЗИ да направи превода до родното село на потърпевшия — Вишовград, а на началника на пощата в същото село — да изплати сумата в размер на 147 лева на Иванчо Иванов Дечев, който не само няма никакъв изгорял мотор, ами не притежава дори и тайка от подобно моторно возило. При това щастливецът по паспорт е Иванчо. Но началникът на пощата си познава хората и няма да вземе да се формализира да им иска паспортите!

Получил парите като маца небесна, Иванчо ги изпаднал без остатък, ръководейки се от принципа — дават ли ти вземай... А когато Иван си потърсва сумата от застраховката, за по-удобно той започва да се прави на наивен. „Нямам“, заявява невъзмутимо и обръща празните си джобове. От своя страна началникът на пощата вече четири месеца примигва на парцали, без да предприеме нещо, решил, може би, да си отмъсти на дявола като го умори от смех.

Л. СВОБОДКИН

на територията на окръга сега трябва да се подготвят за пролетно поливане 73 000 декара пшеница и 22 000 декара ечемик. По тия площи трябва да се пуснат напонтелни бразди, а на други места да се прокарат канали, от които ще се подхранват държавните машини и инсталации.

— Абе и нещо друго трябваше да се вижда сега в кооперативните поля, — разочаровано установи едното от двете очи. — Джъдуването на есенниците никакво го няма. Хей там, в далечината виждам, че в Златарица и Ресен създават илпоизи за някаква такова поливане, но то е на толкова малко площи, че хич не ми пълни очите.

— Един друг текущ въпрос ми се набива в погледа, но нещо пречи да го огледам както трябва — взе думата другото око. — Някакви гамурчинки, банчиринки и други от този характер, пречици за доброто виждане и поливане, показват, че много стопанства какви-речи нищо не правят за текущото подравняване на царевицните площи. На редица места се вижда, че имат условия за основно подравняване, но толкова слабо се вижда.

Десет стопанства са получили специално за тази задача внос на техника — така наречените дългобазисни подравнятели, но освен Стражица, Ресен и Долна Оряховица, никой не ги използва. Един от тия, които дразнат окото, са Джулюница, Сухиндол, МТС — Велико Търново и др.

— Огледай, гледай моят рентгенов поглед каква тъжна картина откри! — просълзено доклада окото, на което беше ред да каже нещо. — В склада на „Материално-техническо снабдяване“ в Горна Оряховица стои една такава подравнятелна машина и няма кой да я закупи. Други 25 машини тип „ТНП-4“ и 6 югославски подравнятели също хич не са гледка за гледане, защото така си стоят из стопанските двори и чакат да видят що е това работа.

Двете очи се приближиха едно към друго на спешно съвещание, след което стигнаха до такава заключение: „Ако сега, при това хубаво време, не се отворят очите на въпросните стопански ръководители, то тази важна задача ще се провали, навън шом започне да вали!“ След което очите уморено замикнаха с надеждата, когато пак се отворят, картината по разглежданя въпрос да бъде изцяло радваща окото.

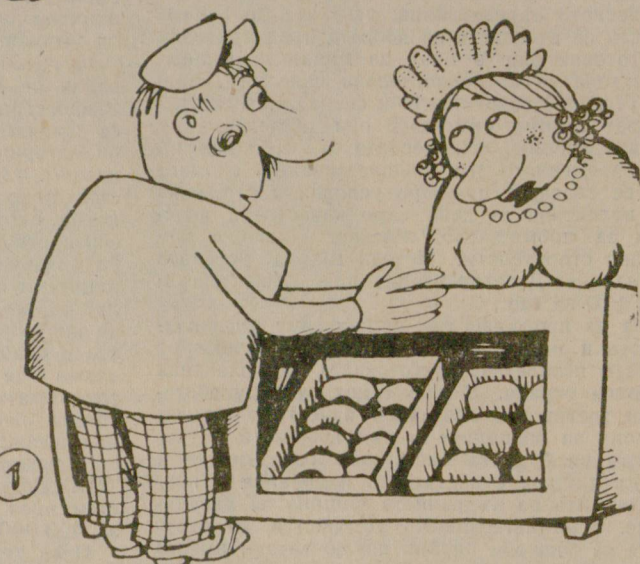
ОЧЕВИДЕЦ

И ТОЗИ СЕЗОН НИКАКВИ ПРОМЕНИ --

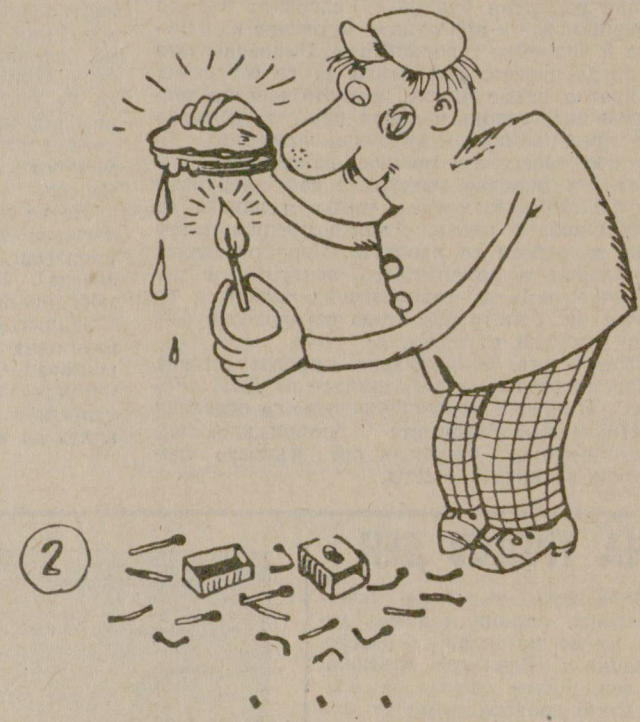
ЗАКУСКИТЕ СА ПАК СТУДЕНИ

Кар. БОР

СЛАДКАРНИЦА

— ЕДНА БАНИЧКА И ЕДИН КИБРИТ!

ДРЯМКА ДРЕМЕ...

(Пред табелката за работното им време)

Старата поговорка „Дреме като кон над празна ясла“, поради денонсираност, излезе от употреба в град Велико Търново. Същата уместно е заменена с друга като „Какво дремеш като пенсионер пред вестникарската будка“, или като великотърновчанин пред кеменбиджийница, фурна и други.

Това е така, защото който иска да разбере кога се отварят будките за вестници трябва да дреме пред тях поне едно 24 часа, тъй белким хване работното им време.

Пред кеменбиджийницата също се дреме. Писаният на вратата час за почиване минава, а вратата не се отваря. Вътре пак се дреме, докато дойде касиерната. Изобщо голямо дремане.

Но дремането на гладен стомах е най-неприятно. Точно на обед се извързват за хляб примерно пред хлебопекарницата на ул. „Васил Левски“ и то тъмко тогава, когато най-бързате за в къщи, а от там за работа, пристига камioni и започват да стоварват хляба. Хайде пак дремане!

А пред сладкарницата и пред техните приказливи продавачки — пак дремане!... Стига дремане хей че ще ни хване сънна болест! И най-после трябва ли някой друг да се събуди и изобщо да не дреме.

когато неговите работници не спазват работното си време и не ценят нашето!

СЪНЧО

Справочник * на читателя

КИНО

Градските кина в окръга от 15 до 21 ноември ще прожектират следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Черната маска“ — Искра — Велико Търново; „Каста Дива“ — Трудов фронт — Велико Търново; „Животът е в твоите ръце“ и „Иванчо“ — Алено — Константинов; — Свищов: „Самба“ — Академик — Свищов; „Изпити“ и „Операция „И““ — Напредък — Горна Оряховица; „Живели старей и старици“ и „Вашата на война“ — М. театър — Павликени; „Цирков арена“ и „Самба“ — Хр. Ботев — Лясковец; „Щастливият гримьор“ и „Покъсване“ — Хр. Ботев — Елена; „Щастливият гримьор“ и „Вълчицата“ — „Коста Стоянов“ — Полски Тръмбеш; „Ваша Ваши“ и „Вярвайте ми, хора!“ — професионално кино — Хар. Стоянов — гара Горна Оряховица; — „Паула Каутива“ и „Неспособен дом“.

ТЕАТЪР

Драматичният театър „Константин Нисимов“ — Велико Търново гостува с пиесата „Иванчо“: 16 ноември (петък) — Михалци, сряда — Полираице, четвъртък — Плячковици, петък — Севлиево. На 20 ноември в гр. Лясковец ще представи „Изпитание“ от Г. Кръзов, а на 21 ноември (неделя) тържествена премиера на същата пиеса във Велико Търново.

КОНЦЕРТИ

„Мелодия и ритъм“ с участие то на 14-годишния италиански естраден певец Тони Д'Арпино на 15 ноември в Долна Оряховица.

Цигулов концерт на проф. Петър Христовос, на 18 ноември в Профсоюзния дом — Велико Търново.

Естрадна музика — на 21 ноември в Горна Оряховица, на 22 ноември във Велико Търново, на 23 ноември в Долна Оряховица.

ФУТБОЛ

„Б“ РФГ

„Левски“ — „Локомотив“ (РФ); „Септември“ — Септ. слава; „Кърнаев“ — „Локомотив“ (ГО); „Белкюв“ — Чардафон-Орловец; „Етър“ — Гигант; „Чавдар“ — „Локомотив“ (М); „Спартак“ — „Ст. Костов“; „Светианци“ — „Добруджа“; „Волов“ — „Миньор“.

ЗОНА „ЯНТРА“

ДЗЗ — „Г. Генев“; ДМЗ — „Вечер“; „Владислав“ — „Ботев“; „Раковски“ — „Академик“; „А. Кънчев“ — „Локомотив“ (ДР); „Левски“ — „Локомотив“ (Сев); „Червено знаме“ — ЖП депо.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ — Низов печат и дописници — 25-27; отдели Селскостопански и Културна бит. ху. мор и сатра — 23-08; отдели Икономически — 31-25; Счетоводство — 63-70; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректор и печатен редактор 24-89.

НАСАМ, НАСАМ, НАРОДЕ!

— Насам, насам, народе!... Хайде на хубавите праскови и ябълки, момци!... — ревяла колкото му глас държи един продавач на една празна серия.

Хората минавали около него и го гледали съжалително. Милостив гражданин не издържал и влязъл в следния разговор с мнимия продавач:

— Слушай, мой човек, сега на пазара няма да се продават вече и моркови, а ти се развикал, че продаваш праскови и ябълки. Дай сега да те заведа до поликлиниката, пък дано там да ти помогнат.

— Я не обиждай на психология, — докундилася се продавачът. — Аз като викам, знам защо си дера гърлото. Първо искам всички да чуят, че в Полски Тръмбеш тази есен трябва да се подготвят 200 декара праскова и 300 декара ябълкова градина. Но остави това, едето там не само че не са ривовани площите, но кооперативът не е подписал и договор със „Сортира семена“. Полскотръмбешчани няколкократно са били подканяни да подпишат договора, защото срокът изтича, но от тях не се получило ни вест, ни кост. По този начин, като дойде време да сядят праскови и ябълки, ако сега продължават да я мътят очи, ще сядат трънки на определените площи. Че тази работа да покриват само от лаф не става и за ошаф. Шом искат да пълнят кооперативната кесия, трябва да се пълни и кооперативната серия.

Ей това исках да чуе на ТКЗС — Полски Тръмбеш Управителният съвет, от мен (преоблечен като търговец) — ПРИВЕТ!

БАТЕ СТЪРШЕЛ

51)

Оня, вероятно, вземайки Байс за Шайнглиц, го хвана за рамото, наведе го към себе си и пошепна в самото ухо:

— Аксел, ти си магаре! Ние влязохме във война, победата в която ще ни донесат не спечелените сражения, а само пълното унищожение на болшевиките. Пълнот! За да не остане ни един свидетел на зедата. И тогава ние всички ще ходим Голи, всички! И никой не ще каже, че това е неприлично. — И отново се опита да се съблече, но веднага се свлече на пода, захърка.

Байс заедно с Шайнглиц по-стави Дитрих да спи.

Излязоха от палатката. Блатото димеше в мъгла, луната светлукаше на небето като сланинено парче, крякаха жабите.

Помълчаха. Като запуши, Шайнглиц съчете за необходимо да обясни поведението на Дитрих:

— Вчера капитанът похервички: разпитваше двама ранени съветски офицери. Те се държаха предизвикателно. Оскар мушна на единия от тях в окото цигара, а оня нагло му обеща да направи от Берлин пепелища. А единият пленник го удари с глава в корема. В същност нищо особено не искаха от тях: да се върнат при своите и да предложат на обкръжената част да капитулира. Биха

могли в края на краищата и да излязат. Странно поведение... — Обтегна се, прозина се. И изведнаж се олюля, успя да се хване за рамото на Байс, призна си: — Шнабстът ме удари в краката. — И запъля в палатката да спи.

19.

НА СЛЕДВАЩИЯ ден под-разделението на майор Шайнглиц пристъпи най-сетне към своите преки задължения.

В голяма болнична палатка около сглобема маса четирима войници, в това число и Байс, се занимаваха със сортирането на документи. Често сред тях попадаха окъсани, залети в кръв. Такива документи хвърляха в боклуцински кошове от разноцветен тел.

Номерпраща печатите и шамчи-те и, след като изваждаха от тях

отпечатък на хартия, ги на-реждаха в голям сандък.

За тези няколко деконошния лагерът край блатото се превърна в акуратно военно градче: навсякъде бяха прокарани пътечки от дърва, забити бяха стълбове с надписи, щабните палатки бяха околани с траншеи, помпиден и нощ изхвърляха водата от траншеите. Даже комарите станаха по-малко, след като във въздуха разпръснаха някаква лютивна течност.

И не само офицерите, но и войниците изглеждаха подчертано стъгнати, сякаш под краката им нямаше блато.

По сведения на немското разузнаване, в населението пункт Кулички отначало заеха отбрана няколко танка и до половина рота граничари, но постепенно количеството на съветските войници

се увеличаваше. Всяка нощ към Кулички с отчаяни боеве си пробиваха път все нови и нови бойци, макар всеки път при пробива бива към гарнизона на Кулички почти половината от тях да загиваха.

Немското командване смяташе такава изтрелбелна за икономично. За унищожаването на гарнизона дойде артилерийска част и всякоко беше подготвено. Щателно несметяха колко боеприпаси са необходими за съответната площ, от колко оръдия те трябва да бъдат изпратени, и оръдията вече стояха в необходимия ред около плацдарма. И все пак, независимо от това, че съветският гарнизон не разрешаваше със своя огън на немските части да се движат по шосето, немците бавеха с шумруването, очаквайки приближаването на танковете.

Шайнглиц и Дитрих не седяха със скръстени ръце. Те често обикаляха огневите „позиции“, за да наблюдават за поведението на противника, но тъй като специалностите им бяха различни, те се интересуваха от това поведението от различни страни.

На Байс се наложиха да прекъсне работата си в канцеларската палатка, за да съпровожда Шайнглиц в пътуванията му.

Беше известно, че съветските танкисти в Кулички, когато им се свършило горивото, закопали машините си в земята. И никой не се опасяваше от внезапен пробив от страна на обкръжения гарнизон.

Но веднаж през нощта, когато Шайнглиц и Дитрих, както

обикновено, оглеждаха в стереотръбата от наблюдателния пункт специално оставеното дефиле, към което отчаяно се стремяха презкартеция огън разпоксани групички съветски войници, изведнаж по посока на шосето, стрелайки от оръдието и картечицата, се понесе самотен съветски танк.

Веднага обаче се раздадоха залпове, и точно пристреляните по сектори батареи удариха танка.

Шайнглиц и Дитрих заповядаха на войниците да вземат документите от загиналите танкисти. Те правилно пресметнаха, че за тази машина, очевидно, бяха събрани последните останци гориво, и екипажът бе получил задание да се промъкне към потоглямо съветско съединение не толкова за помощ, колкото за да получи заповед, как да действуват гарнизонът по-нататък; да отстъпят или да защитават този плацдарм докрай.

Подобни заповеди и търсения на такива заповеди вече неведнаж попадаха в ръцете на офицерите от абвера. При това немските радисти много пъти засичаха в ефира обръщания на обкръжения гарнизон към висшите шабове.

Войниците, изпратени към разбития съветски танк, не можаха да изпълнят заповедта: обсебеният гарнизон откри такъв огън, че трима немци бяха веднага убити, а двама, ранени, едва припъляха обратно.

От следващите пет войника не